

χαρι, παρακαλώ, κυρία! Μιά δεκάρα σπίρτα...» Άλλοτε τήν κάνει νά επαναλαμβάνη περιεργές φράσεις: «Φύγετε!... Δέν σάς έχουμε ανάγκη!... Άφήστε τόν παιδί!» Ή ἀλήθεια εἶνε πῶς ὁ Φραγκίσκος τόν παρακάνει καί ἀναγκάζεται νά ἐπέμβῃ ἡ μητέρα.

—Ήγαινε τώρα, ἀγάπη μου, νά παίξῃς καί μέ τά ἄλλα παιδάκια, τού λέει γλυκά.

Εἶνε τόσο καλοί φίλοι ὁ μικρός καί ἡ γρήγᾶ κυρία, πού ἡ Μαργαρίτα, τώρα, πηγαίνει μόνη της στήν ἐργασία της στό κατάστημα, ἀφήνοντάς τους ἐκεῖ στόν κήπο μαζί.

Τόν ἴδιο καιρό, ἡ δουλειές της Μαργαρίτας πηγαίνουν τόσο καλά, τόσο καλά!... Ποτέ πειά δέν τῆς ἀρνοῦνται ἐργασία. Τῆς δίνουν μάλιστα τήν πύο ἀκριβή. Καί τῆς ἔστειλαν καί ὁμηλικό βοήθημα ἀπό κάποιο σύνδεσμο προστατευτικό τῆς «Παιδικῆς Ἡλικίας», χωρίς νά τῷ ζητήσῃ. Ἄς εἶνε ὁμως, Δέχεται κανεῖς ἀπό ἕνα σύνδεσμο, ὅτι δέν δέχεται ἀπό ἕνα ἰδιώτη.

Αὐτῆς ἡ εὐχάριστες πληροφορίες προκαλοῦν στή γρήγᾶ κυρία ἔξαρχιστή συγκίνησι καί σκύθει πύο πολύ στόν πλέξιμό της.

—Νά σᾶς πῶ, χίλιες φορές καλύτερα ἔτσι—λέει ἡ Μαργαρίτα μέ ἔμφρασι—παρά νά χρυσῶ χάρι στή γιαγιά. Ὅταν συλλογιζομαι ἔτι θά μοιραζοῦμαι μ' αὐτή τήν ἀγνωστη τᾶ χάδια τῷ Φραγκίσκου μου!... Καί τί δικαίωμα ἔχει;... Θά ἤθελα νά τήν δῶ, νάρθῃ νά μοῦ κλέψῃ κ' ἕνα μόνο φιλι τῷ παιδιού μου!

Ξαφνικά, ἡ γρήγᾶ κυρία μαζώνει τόν ἐργόχειρό της. Τῷ τυλίγει μέ βιαστικές κινήσεις, σάν νά τήν εἰδοποίησαν πῶς πολυκάθησε.

Ἡ Μαργαρίτα σκουπίζει μέ τόν μαντήλι της τῇ μυτίτσα τῷ Φραγκίσκου καί τῷ λέει:

—Πές χαίρετε, καί δῶσε ἕνα φιλάκι τῆς κυρίας... Ἄ! Αὐτός δέν χρειάζεται παρακάλα, κυρία. Καλά! καλά! Ἐπιμένει ἀπολήτως, κυρία, νά σᾶς χαιρήσῃ κ' ἕνα μεγάλο χαλικί... Κ' ἕνα φιλάκι ἀκόμα!

Ἡ γρήγᾶ κυρία βγαίνει ἀπό τόν κήπο, βλέποντας πίσω της ἀνύσυχη. Μήπως τήν ἀκολουθοῦν; Κανεῖς ἀραγε δέν τήν παρατηρεῖ;... Πάει σχεδόν τρεχάτη πρὸς τή μικρὴ πάροδο, ὅπου τήν περιμένει ἕνα ἰδιωτικό ἀμάξι. Χώνεται μέσα σκυφτή, κρυφοβλέποντας σάν ἔνοχος, σάν κρέφτρα. Καμπουριαστή, κυττάζοντας λοξά καί φοβισμένα, σφυγγίζει συγχρόνως τᾶ μάτια της. Ὁ ἴονος τῆ σφάει. Τά λόγια τῆς Μαργαρίτας τήν πληγώνουν βαθεῖα. Γιατί νά φερθῇ τόσο σκληρά ἄλλοτε; Γά μάτια της βουρκώνουν. Μέ τόν ἕνα χέρι κρύθει τόν πρόσωπό της καί κρατεῖ τὸ ἄλλο κάτω ἀπ' τόν πανωφόρι της, σάνω στήν καρδιά της, πού χτυπάει δυνατά.

Κ' ἔτσι, καθώς τήν βλέπουν οἱ διαβάται θιαστική καί ὑποπτη, ψιθυρίζουν:

—Χμ... Θῆναι καμιά ἀπό κείνες τίς πρόστυχες... Ποιὸς ξέρει ἀπό πού νά ἔρχεται!... Φτωχὴ γιαγιά!...

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ὁ Πλούταρχος ἦταν ὁ ἀγαπητός συγγραφεὺς τῶν ἐπίσης μεγάλων συγγραφέων Μοντανί, Σαίξπηρ, Ἄλφιέρι, Φραγκλίνο, καθώς ἐπίσης καί τῷ περιφημῷ πολιτικοῦ Ναπιέρ καί τῷ βασιλεῖς Ἐρρίκου Δ'.

Οἱ προσφιλέστεροι συγγραφεῖς τῷ Μίλτωνος ἦσαν, κατὰ σειράν, ὁ Ὅμηρος, ὁ Εὐριπίδης καί ὁ Ὄβιδιος.

Ὁ δίσχυμος Ἄγγλος πολιτικός Βοῦρεθ ἐδιάβαζε καθημερινῶς Εὐριπίδη, Μίλτων καί τίς «Νύχτες» τῷ Γιούγκ.

Ὁ Δάντης, ἀπό τούς ἀρχαίους ποιητάς, προτιμοῦσε τὸ Βιργίλιο.

Ὁ Κορινθίλιος ἀγαποῦσε τόν Λουκιανό, ὁ Σίλλερ τόν Σαίξπηρ, ὁ Γκαίτε τόν Σπινόζα.

Ὁ Μ. Φρειδεरिकὸς ἐκτιμοῦσε καί διάβαζε τᾶ συγγράμματα τῶν Γάλλων Ρουσσώ, Βολταίρου καί Φλερύ καί τῷ Ἄγγλου Οὐίλλιαμ Ἀόκε.

Ὁ Ἐρασμος διάβαζε κάθε βράδυ Κικέρωνα.

Κ' ὁ Μέγας Ναπολέων εἶχε ἀποστηθίσει πολλὰ ἀπὸ τᾶ ποιήματα τῷ Ὄσσιανῷ καί ἀρκετοὺς στίχους ἀπὸ τήν Ἰλιάδα καί τήν Ὀδύσειαν.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΦΕΙΣ, ΔΙΣΤΙΧΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρωτας εἶνε μεγάλος κοσμοκαταστῆς. Σκεφθῆτε μόνον ὅτι, ἐνῶ σ' ὄλε τ' ἄλλα ἕνα καί ἕνα κάνουν δύο, στόν ἔρωτα ἕνα καί ἕνα κάνουν ἕνα!... **Α. Μυσσέ**

Ὅταν ἡ γυναῖκες διοικῶσιν, δέν θ' ἀλλάξουν ἀλλά θά διατηρήσουν ὄλα τᾶ ἐλαττώματά τους, ὅπως ἔκαναν κ' ὅπως κάνουν καί οἱ ἄνδρες, **Σάρα Μπερνάρ**

Ὅταν ἡ γυναῖκες διοικῶσιν, δέν θ' ἀλλάξουν, ἀλλά θά διατηρήσουν νονία πάνω σέ καινούργιες βάσεις, πὸ σταθερῆς καί δυνατῆς. Καί πρῶτα-πρῶτα θά ζητοῦσαν δικαιοσύνη καί θά προκαλοῦσαν τῇ συνεννόησι ὄλων τῶν λαῶν. **Κα Ντεσπάρα**

Ὅτι, εἴμαι, τὸ ὄφελός στή σύζυγό μου. Αὐτό μέ πείθει ὅτι γρήγορα θάρθῃ ἡ ἡμέρα, πού οἱ ἄνδρες θά καλέσουν τίς γυναῖκες νά ἐργασθῶν μαζί τους γιά ὄλα τᾶ κοινωνικά ἔργαματα. **Βίτσιμαρκ**

Ἄλλοίμονο ἂν ἦταν ἰσοχρεωτικό ν' ἀγαπᾶμε ὅσους μᾶς ἀγαποῦν. **Κα Ντε Σαρτοφ**

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα μεγάλο παιδί, τὸ ὅποιο μοῖρεῖ νά εὐχαριστῆστε μέ παιγνίδια, καί τὸ ἀποκομῆστε μέ ἔταιριες καί νά τὸ κατατρίστετε μέ ἰσοσχέσεις. **Λίς Σοφία Ἄρνου**

Τί ἄλλο ἀπὸ τήν ζηλοτυπία ἀνάγκασε τόν Ἀδάμ νά συμβουλήσῃ τήν Ἐβά νά καλύψῃ τῇ γυμνότητά της μ' ἕνα φύλλο σικῆς; Θά ἤπτε πῶς ἦταν μόνος... Μά ἀποκλείεται νά φοβήθηκε καί τῇ σκιά του;... **Κα Ντε Σάμπρ**

Ἡ οὐκείότης ἐλαττώνει τῇ δύναμι τῷ ἔρωτος, ἀλλ' αἰσθάνει τῇ δύναμι τῆς φιλίας. **Ροσπέρε**

Στόν ἔρωτα ἡ γυναῖκες δίνουν πάντοτε περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἰσχυροῦνται. **Σαμφόρε**

Ἡ κοπέλλα ἐλπίζει, ἡ γυναῖκα χαιρέται, ἡ γρηγᾶ ἀναθνήσκει. **Β. Οὐγκῶ**

Ἡ γυναῖκα κλαίει ὅταν δέν μπορεῖ νά κλάψῃ. **Μ. Γκόρκυ**

Τὸ κλειδί τῷ ἀληθινῷ ἔρωτος εἶνε ἡ τιμωτή. **Τολστόϊ**

Ὅσοι ἔρωτοτροποῦν μέ τόν καθῆνα, δέν εἶνε τέλειες γυναῖκες, ἀλλά ἀσφαλῶς ἔχουν κάποιο φυσικό ἐλάττωμα, πού τίς ἐμποδίζει νά γίνουν μητέρες. **Μαντάμ Ρεκαμιέ**

Ἡ λογική μέ τῇ μόδα πάντα μαλλιοτραβιόντουσαν, μαλλιοτραβιόντουσαν καί θά μαλλιοτραβιόντουσαν στόν ἄιωνα τόν ἄιωνα!... **Π ὦ λ ντε Κόκ**

Θέλω νά παντρευθῶ ἕναν ἄνθρωπο ἔξιπνο, ἀγαθὸ καί ἀφελή, καί ὄχι ἔξπασμένο καί καινόδοξο. **Βίλελμίνη, βασίλισσα τῆς Ὁλλανδίας**

Εὐκολότερα μποροῦμε νά μετρήσουμε τίς τρίχες τῷ κεφαλοῦ μᾶς γυναίκας, παρά τίς ἐπιθυμίες της. **Α. Βινύ**

Κάθε ἔρωτας εἶνε κ' ἕνα τραγοῦδι, ἕνας ἔμνος πρὸς τόν σοφὸ δημιουργὸ τῆς ζωῆς. **Γεωργία Σάνδερ**

Ἡ γυναῖκες μποροῦν ὄλα νά τᾶ φανερώσουν, κ' αὐτοὺς ἀκόμα τῶς ἔρωτός των, ἀλλά τήν ἡμέρα τους ποτέ. **Φοντενέλ**

Οἱ ἔρωτευμένοι μοιάζουν μέ τούς ἡλίθιους, ἀλλά οἱ ἡλίθιοι ποτέ δέν ἐρωτευοῦνται. **Π ὦ π**

Ἄν δέν ὑπῆρχε ἔρωτας, δέν θά ὑπῆρχαν οὔτε ζῆλεια, οὔτε φθόνος, οὔτε μίσος! Μὲ μ' ὄλα τᾶ κακά πού γεννάει ὁ ἔρωτας, ἦταν διατύχημα νά ἔλειπε ἀπὸ τόν κόσμο! **Ντεριέ**

Ὁ ἔρωτας γεννᾶται ἀπὸ τὸ τίποτε καί πεθαίνει γιά τὸ τίποτε... Ἄλλέξ. Δουμάς

